

(آموزش پزشکی)

بررسی میزان رضایتمندی و ارزیابی دانشجویان پزشکی کارآموز و کارورز از کیفیت آموزش دوره بالینی در دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد - ۱۳۸۴

بهنام زمان زاد^{۱*} (Ph.D)، معصومه معزی^۲ (Ph.D)، هدایت الله شیرزاد^۱ (Ph.D)

۱ - دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، گروه میکروبیولوژی و ایمنولوژی

۲ - دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، مرکز توسعه آموزش پزشکی

چکیده

سابقه و هدف: پویایی علم پزشکی که از زمره مهم‌ترین بخش‌های علم در دنیای امروز محسوب می‌شود اهمیت کار یک پزشک و بالطبع شیوه آموزش پزشکی را حائز اهمیت می‌سازد. این مطالعه به منظور ارزیابی میزان رضایتمندی و عوامل موثر بر ارتقاء سطح رضایتمندی کارآموزان و کارورزان بالینی رشته پزشکی از آموزش ارائه شده در بخش‌های بالینی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد انجام پذیرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی-تحلیلی، نظرات ۷۷ نفر از دانشجویان کارآموز و کارورز پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد در مورد آموزش ارائه شده در بخش‌های بالینی و بخش بهداشت دانشگاه در قالب یک پرسش‌نامه که شامل سوالاتی پیرامون نحوه آموزش بخش‌های مختلف بالینی و آموزش مهارت‌های بالینی و نیز اطلاعاتی شامل سن و جنس، سال ورود به دانشگاه، نمره امتحان علوم پایه و امتحان پره‌انترنی بود جمع آوری گردید. رضایتمندی دانشجویان به صورت سه معیار زیاد، متوسط و کم ارزیابی گردید. در پرسش‌نامه از دانشجویان درخواست شد که دلایل خود مبنی بر رضایت یا عدم رضایت از بخش‌های مورد نظر و راه‌حلهایی که به نظر آنان می‌تواند در بهبود روند آموزش موثر باشند ذکر نمایند. اطلاعات بدست آمده پس از کد بندی وارد نرم افزار آماری SPSS شده و تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از تست های آماری مجذور Chi، آزمون واریانس یک طرفه (ANOVA) و آمار توصیفی صورت گرفت.

نتایج: نتایج بدست آمده رضایتمندی دانشجویان را در حد زیاد نسبت به دوره های آموزشی ذکر شده به صورت زیر نشان داد: طب داخلی ۲۵/۷٪، مبانی جراحی ۲۷/۴٪، طب اطفال ۱۷/۵٪، طب زنان ۶/۳٪، عفونی ۵۴/۵٪، اعصاب ۳۶/۵٪، گوش و حلق و بینی ۵۴/۸٪، چشم پزشکی ۴۷/۵٪، مسمومیت‌ها ۲۱/۲٪، روانپزشکی ۳۷/۷٪، اورولوژی ۶/۳٪، بهداشت ۱۷/۶٪ و آموزش مهارت‌ها ۱۷/۴٪. بیش‌ترین میزان رضایتمندی در بخش‌های داخلی و اطفال مربوط به برگزاری گزارش صبحگاهی و در بخش جراحی مربوط به ویزیت درمانگاه سرپایی و در درجه بعد مربوط به کلاس‌های تئوری بخش بود. در بخش زنان کم‌ترین میزان رضایتمندی را دانشجویان از درمانگاه سرپایی و کلاس‌های تئوری متذکر بودند. در بخش‌های مینور بخش‌های گوش و حلق و بینی، عفونی، روان‌پزشکی و اعصاب به ترتیب بیش‌ترین رضایتمندی دانشجویان را جلب نمودند. میزان رضایتمندی از آموزش بالینی با سن و جنس و مقطع تحصیلی ارتباط معنی‌دار نداشت ولی میزان رضایتمندی از دریافت مهارت‌ها در کارورزان به طور معنی‌داری بیش از کارآموزان بود. میزان رضایتمندی از بخش زنان با نمره علوم پایه و پره‌انترنی ارتباط معنی‌دار داشت.

بحث و نتیجه‌گیری: در بخش‌های ماژور دانشجویان از عدم توجه کافی به راندهای آموزشی، درمانگاه‌های سرپایی و کلاس‌های تئوری ناراضی هستند. در مقابل گزارشات صبحگاهی با رضایتمندی بالای آنان همراه است. ناراضی‌ترین بخش زنان، مسمومیت‌ها و اورولوژی و نیز آموزش اقدامات احیا و لوله گذاری و مدیریت انجام زایمان از مجموعه آموزش‌های مهارت‌های بالینی، توجه خاص برنامه ریزان آموزشی را طلب می‌نماید.

واژه‌های کلیدی: آموزش پزشکی، رضایتمندی، دانشجویان پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد.